

Какво изучава астрологията

Всеизвестно е, че астрологията изучава влиянието на небесните тела върху живота на Земята. Загадката обаче е как точно се осъществява то? Това е вечният въпрос, на който на практика няма и до днес напълно задоволителен отговор. Затова ще се опитаме за бъдем максимално логични и последователни в обясненията на това сложно взаимодействие между човек, планета, Слънчева система и звезди от еклиптиката.

Планетата Земя е част от звездна система, наречена Слънчева. Слънчевата система е създадена под влиянието на зодиакалните съзвездия. По тази причина древните са ги нарекли даващи живот, животински. По същата причина всяка планета е обвързана с определено съзвездие и съответно с определен знак. Така например съзвездието Лъв има пряко въздействие върху образуването на цялата Слънчева система. То определя глобалните й характеристики, и най-вече тези на Слънцето. Съответно и другите съзвездия по еклиптиката оказват активно влияние върху конкретни процеси при формирането на отделните планетни системи около Слънцето. Съзвездието Козирог например има пряко отношение към всичко случващо се на Сатурн. Съзвездието Стрелец определя случващото се на Юпитер. Съзвездието Близнаци определя влиянието на Меркурий и т.н. Съответно тези въздействия пристигат към Земята през фокуса на Слънцето. Когато Слънцето се движи на фона на определено съзвездие, то приема съответното въздействие, презарежда се със съответната информация за живота там и пречупвайки я през собствената си същност, я препраща през виртуалните врати на Земята – знаците, определени от наклона на земната ос и въртенето около Слънцето.

Самите съзвездия се ръководят от могъщи божествени духовни йерархии (ангелски чинове), които управляват живота на Космоса и съзнателния живот в него. Затова влиянието на съзвездието поддържат живота и го направляват по най-добрия начин. Това предполага и съзнателна комуникация с тях.

Съзвездието (Сидералният зодиак) определят всичко в Слънчевата система, като оказват влияние и върху сезоните на планетата Земя и затова дават и имената на знаците.

Знаците (Тропическият зодиак) са виртуалните врати към Земята, през които се осъществява влиянието на съзвездието, пречупени през Слънцето. В този смисъл между знаци и съзвездия има вътрешно родство, т.е. времето на началото на пролетта има сродни характеристики със съзвездието Овен, затова с настъпването на пролетта винаги започват процеси, имащи връзка с влиянието на Овен, но вече като знак. В същото време градусите на съзвездието, което е зад Слънцето, винаги се променят. Това не създава проблеми, докато знак и съзвездие почти не съвпадат. Впоследствие обаче, след 228 година след Христа, започва разминаването между съзвездие и знак и астрологията се обърква, защото трябва да се работи с два зодиака – един за сезоните (неподвижен – тропически) и един за съзвездието (подвижен – сидерален).

Името „еклиптика“ (идващо от „затъмнение“) е дадено от астрономите в по-ново време, за да се обозначи не само видимият път на Слънцето, но и траекторията по небесната сфера, върху която при определени обстоятелства (изравняване на линията) се наблюдават слънчеви и лунни затъмнения. В съвременната астрономия съзвездията, които пресичат еклиптиката, са останали с наименованието си от древността – зодиакални (идващо от „животински“). В този смисъл определенията им съвпадат.

Земята извършва няколко основни движения, които предопределят ъглите, под които се осъществяват космичните влияния от Зодиака през Слънцето, както и основните два зодиака – Неподвижният тропически зодиак и Подвижният сидерален зодиак.

Орбитално движение от 365 дни с наклон на оста от 23 градуса – Неподвижен тропически зодиак

Оста на Земята има наклон от около 23 градуса, факт, който определя сезоните с техните различия в двете полукълба – Северно и Южно. Затова слънчевите лъчи огряват под различни ъгли земната повърхност през пролетта, лятото, есента и зимата. Този факт е в основата и на Неподвижния тропически зодиак, изграден от зодиакални знаци. Той винаги започва с пролетта на 22 март (Северно полукълбо) и на 23 септември (Южно полукълбо) със знака на Овен. Ъгълът на слънчевите лъчи винаги е един и същ и денят се изравнява с нощта. Същевременно обаче той е различен за Северното и Южното полукълбо, тъй като настъпването на сезоните там е противоположно.

Северно полукълбо Южно полукълбо

22 март пролет знак на Овен 22 март есен знак на Везни

22 юни лято знак на Рак 22 юни зима знак на Козирог

22 септември есен знак на Везни 22 септември пролет знак на Овен

22 декември зима знак на Козирог 22 декември лято знак на Рак

Прецесията на зодиака

Поради елипсоидалната форма на Земята гравитационното действие на Слънцето и Луната предизвиква изменения в ориентацията на земната ос. Вследствие на това тя описва огромен конус по небесната сфера и променя както Полярната звезда, така и мястото на пролетната равноденствена точка на фона на съзвездията. Това явление се нарича прецесия. Тя определя и т.нар. „Подвижен сидерален зодиак“. Заради прецесията Слънцето променя мястото си на фона на съзвездията с по един градус на всеки 72 години в посока от Овен към Риби. Затова например в момента към датата 22 март то се движи на фона на 5-ия градус на съзвездието Риби (не на Овен). Респективно препредава неговите въздействия. Преди осемнайсет века (през 228 г. сл. Хр.) на същата дата то е било в 1-вия градус на съзвездието Овен и тъй като движението е назад, е излязло от него и е навлязло в 30-ия градус на съзвездие Риби.

Околоосно въртене

Околоосното въртене на Земята за 24 часа определя ъгла на денонощното въздействие на космическите лъчи към точно определено място върху планетата (в астрологията това определя системата на домовете). Така взаимодействието се осъществява по линията

енергийно-информационни влияния на Зодиака по посока към небесните тела в Слънчевата система, а оттам към Земята, съобразно нейните движения и местоположението на отделния човек. С други думи, системата е ХОМОцентрична и в нейния център е всеки отделен човек и енергийните полета, които се стичат към него в момента на раждането му.

Защо влиянието на звездите е възможно
и астрологията е вярно знание

Почти вече един век науката твърди, че всичко във Вселената е започнало от светлината, т.е. от т.нар. „Голям взрив“. Небесният огън отпреди 15 милиарда години според учените е породил Вселената, времето, пространството, веществото (елементарните частици), звездите, планетите, камъните, металите, въздуха и водата, а впоследствие и органичния живот. Всичко е започнало от светлината и съответно от състава на светлината. Слънцето, което принадлежи на определена духовна йерархия, е създателят на нашата планета и на всичко живо и „неживо“ на нея. Затова и ние трябва да се възприемаме като еманация на светлината и съзнателния живот. В първите редове на Битие се казва: „Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина“ (Битие, 3). След това е сътворено и всичко останало.